

Kolik nás takových bylo, co zbloudilo cestou za modrými květy
nás přátelé odsoudili a hnali před popravčí čety
Kolikrát vpila mě země a já zbaven smyslů ryl dlaněmi hlínu
já nikdy odvahu neměl bych přiznal svou vinu

ref.:

Kolikrát Markétko mával jsem Tobě
to ty jsi odteďka má poslední oběť
to s Tebou se milují andělé v kráterech měsíce
a zůstanou v Tvém těle
jak tóny neznělé

při nástupu stoupám si na špičky snad z malichernosti
čas žere hodinám ručičky a vyplivuje kosti
rány si foukám dýmem z cigaret a v pokoji pro hosty
otevřu soukromý lazaret své Sebelítosti

kolikrát Markétko hrával jsem Tobě
to ty jsi odteďka má poslední oběť
to s Tebou se milují andělé v kráterech měsíce
a zůstanou v Tvém těle
jak bytosti oněmělé

za ruce s šedohlavci tlačím svět k úmoru
a není větší lež než pravda o nás dvou
snažím se obelstít lásku - potvoru
aby mě nechala vznést se za tebou

kolikrát Markétko psával jsem Tobě
tolikrát Markétko čekal jsem na odpověď
Ty se však miluješ s anděly v kráterech měsíce
a tam mé tóny nedozněly
a já zůstal necelý

kolik nás takových zbylo, co zbloudilo cestou za modrými květy
jimž pod gilotinou se zalíbilo